

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

609

ਨਿਆਦਰ ਮੱਲ

ਬਨਾਮ

ਉਗਰ ਸੈਨ ਜੈਨ

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 253.ਡੀ

27 ਜਨਵਰੀ 1965

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਆਰਡਰ (1952 ਦਾ XXXVIII) S 13(1Kj) ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਰੀਫਾਈਨਲ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ ਕੀ ਇਹ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ

1965

ਜਨਵਰੀ, 29

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਊਸੈਸ" ਸ਼ਬਦ ਫ੍ਰੈਂਚ ਸ਼ਬਦ "ਨੂਰਿਕ" ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨਾ, ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸ਼ਾਰਟ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਸੱਟ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਨਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜੋ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੱਟ ਲੱਗਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ: ਉਹ ਅਸਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਗੁਆਂਢੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ

ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੁੰਦ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਗੰਧ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੀ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਹਜਵਾਦ ਦੀਆਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਈਆਂ ਲਈ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗਠਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ। j) ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਉਧਮ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 26 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਰ ਦਾਸ ਤਿਆਗੀ, ਸਬਫਿਨੀਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 25, 1952 ਦੇ ਐਕਟ 38 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਮਈ, 1959, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ, 303-12-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣਾ।

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ, 26 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਹਾਤਾ ਡਿਪਟੀ ਗੰਜ, ਸਦਰ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਆਦਰ ਮੱਲ ਉਕਤ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਗਰ ਸੈਨ ਅਤੇ ਪਦਮ ਸੈਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(1) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਥਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (j) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ,

(2) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਅਹਾਤੇ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (h) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ

(3) ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਕੇ. ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਨਿਵਾਸੀ ਕਪੂਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸੇ ਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਘਰ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਹੜੇ, ਲੈਟਰੀਨ ਅਤੇ

ਬਾਬਰੂਮ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। 26 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ (1) ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਉਕਤ ਹੈਥ-ਰੂਮ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿਚ ਜਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ-ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, (2) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਮਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਜਾਂ ਲੈਟਰੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ (3) ਮੁਦਈ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਇਸ ਲਈ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ। ਲੈਟਰੀਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਰਾਹੀਂ ਲੈਟਰੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। 31 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVIII-(2)

ਨਏਦਰ ਮੱਲ 1957, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ. ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ- ਉਗਰ ਸੈਨ ਜੈਨ ਸਾਜ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ "ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲੈਟਰੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰੇ।"

ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੇ ਵੇਖ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ, ਯਰੂਦਰਸ਼ਨੀ ਯੀ. 6, ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਯਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਕਪੂਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਹਨ: (1) ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ-ਉੱਤਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈਟਰੀਨ ਅਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (j) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ (1) 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਥਾਤ, "ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅੰਸ਼ਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ", ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਬਾਥਰੂਮ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਸਬੂਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਲਝਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ (3) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। (1) (ਐੱਚ) ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ।

ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੇਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, (ਅ) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਟਰੀਨ ਜਾਂ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਨੁਮਾਇਸ਼ ਡੀ. 2, ਮਿਤੀ 31 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਨਾਇਦਰ ਮਲ ਐਮ ਉਗਰ ਸੈਨ ਜੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੈਟਰੀਨ ਅਤੇ ਬਾਥ-ਰੂਮ, (c) ਉੱਤਰਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਾਰੂ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ (ਡੀ) ਕਿ ਦੂਸਰਾ ਘਰ 1949 ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਦਮ ਸੇਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ-

(1) ਘਰ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ;

(ii) ਇਹ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ "ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ basn ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਕਪੂਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਹਿੱਲ ਐਂਡ ਰੈਂਡਮੈਨਜ਼ ਲਾਅ ਆਫ ਲੈਂਡਲਾਰਡਜ਼ ਐਂਡ ਟੈਨੈਂਟ 11 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸਫ਼ੇ 219, 220 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫ਼ਾ 219 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ", ਇਹ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

[VOL XVIB-(2)

ਨੱਕਰ ਮੱਲ ਮਿਸਟਰ ਕਪੂਰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਪੰਨਾ 220 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਗਾ ਸੈਨ ਜੈਨ ਨੇਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਪੂਰ, 1 ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ। ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦਮਈ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਸੰਕਰਮਣ ਜਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦਾ ਖਤਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਕੁਝ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਬਦ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਸ਼ੋਰਟਰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਜਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਜਾਂ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਹਤ, ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਮਸੀਨਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਹਰ ਅਸੁਵਿਧਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਮ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਈ ਸੱਟ ਅਸਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਲਪਨਿਕ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਇੱਕ ਮਹਿੰਗੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ ਸਬਜ਼ੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਦਰ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਗੰਧ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਹਜਵਾਦ

ਦੀਆਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਨਾਇਡਰ ਮਲ ਐਨੋਆਨੇਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ Kaptu-j ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਸੰਭਵ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਬਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਬਾਥਰੂਮ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਵਰਤਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿੱਤਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲਾ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਲੀਮਡ ਵਕੀਲ ਸਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 20 ਦਸੰਬਰ, 1956 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ. 3) ਦੇ ਕਾਰਲੀਅਰ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 1957 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ. 2) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫਰਮਾਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ" ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਸਲਾ ਸੁਲਝਾਇਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੋਰ ਕਾਬਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਹਾਤੇ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ

ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੂਜੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। - ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਜਾਂ ਲੈਟਰੀਨ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਧਾਰਾ 13(1) (j) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈਟਰੀਨ ਅਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਹੇ ਸਨ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਚਾਓ-ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਕਾਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (h) ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੀ ਇੱਛਾ ਗਿਆਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਾਰਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ

ਮੁਕੱਦਮਾ "ਸ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜੈਨਾਰਾਇਣ ਬਹਾਦੁਰਲਾਲ ਅਤੇ

ਮਿਠੂਲਾਲ ਗਿਰਧਾਰੀਲਾਲ ਵੀ. ਬਾਬੂ

ਹੋਰ (3), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ

ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ

ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਖੋਜਿਆ. ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਇਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ (4) ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੇਹਫੇ ਦੀ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੇਹਫੇ ਦੀ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਤੱਕ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਇਆ.

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਜਾਂ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਕਾਨ ਦੂਜੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ।

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਦਮ ਸੇਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਘਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਦਮ ਸੇਨ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ 1949 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਐੱਚ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ "ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼" ਜਾਂ "ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕੀ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (h) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੌੜਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ। "ਉਚਿਤ ਨਿਵਾਸ" ਸ਼ਬਦ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਬਿਲਟ," "ਐਕਵਾਇਰਡ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ। ਜਾਂ 'ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ'

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸੀ। ਲੀਮਡ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਅਹਾਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਦਮ ਸੇਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਕੋਲ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ

ਅਤੇ, ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਕਿ ਘਰ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੱਸਲ ਵਿਚ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਬੀਰ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (5), ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਨਾਥ ਦੁਕਾਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (6) ਇੰਡੀਨ ਟਰੇਡ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰ. ਲਿਡ, ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (7), ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੇਲ ਨੂੰ ਮਾਲ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ-ਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਭ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ।

ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਲਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਈਦਰ ਮੱਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਗਰ ਸੈਨ ਜੈਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਮੇਤ ਸੂਤਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਪੂਰ ਜੀ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਰੇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (ਐਚ) ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੇਵੀਲ ਬਨਾਮ ਹਾਰਡੀ (8) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ (ਪਾਬੰਦੀਆਂ) ਐਕਟ, 1920 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ "ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿੱਤੇ ਵਜੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਉਪਲਬਧ ਹੈ" ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਟੇਦਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਪੀਟਰਸਨ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਪਲਬਧ ਹੈ" ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ" ਉਪਲਬਧ ਹੈ

ਨਾਇਦਰ ਮੱਲ ਮਿਸਟਰ ਕਪੂਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਬੈਜੀਗੇਟਰ ਬਨਾਮ ਹੈਮਪਸਨ (&) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਗਰ ਸੈਨ ਕਿਸ ਪੇਟੀਨਿਯਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ

ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸਮੇਤ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਿੱਤਾ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ,

ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝਦਾ ਹੈ

ਨਿਰਣਾ. ਐਵਰੀ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ, "ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਝੱਪੜੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL XVni-2)

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਚਨਚੇਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।" ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (1) (h) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ "ਉਚਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼" ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਬਣਾਇਆ ਘਰ "ਉਚਿਤ ਸਥਿਰਤਾ" ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬਚਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਪੇਂਟ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(1) (h) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਣਾਈ ਹੈ" ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਰੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਐੱਚ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਰਾਏ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, iso, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Rupinder Kumar
Translator